

Editoria Municipiului Deva
SALA DE LECTURĂ

Ziua presei române

În fiecare an, în ziua de 15 august, ziaristii, împreună cu cititorii și colaboratorii lor, sărbătoresc Ziua presei române. Această zi prilejuește, atât lucrătorilor din redacții, cât și tuturor cititorilor, emoția trecerii în revistă a drumului lung, glorios parcurs de presa noastră comunistă.

Moștenitoare și continuatoare a presei și publicisticii progresiste românești, presa comunistă, de la foile ilegale tipărite și răspândite cu prețul libertății și uneori al vieții, a ajuns să fie astăzi tipărită și difuzată în peste un miliard de exemplare anual. Ziarele, revistele, publicațiile de specialitate poposec astăzi până și în cele mai îndepărtate cătune și sate, ducând cu ele cuvântul partidului, imaginea vieții interne și internaționale, popularizând cele mai noi cuceriri și împliniri din domeniul științei, literaturii și artei. Ele oferă cronici vii, convingătoare ale luptei poporului nostru pentru continua înflorire și dezvoltare a Republicii Socialiste România, au o puternică forță de înrădăcinare a maselor largi de cititori în privința educației lor comuniste.

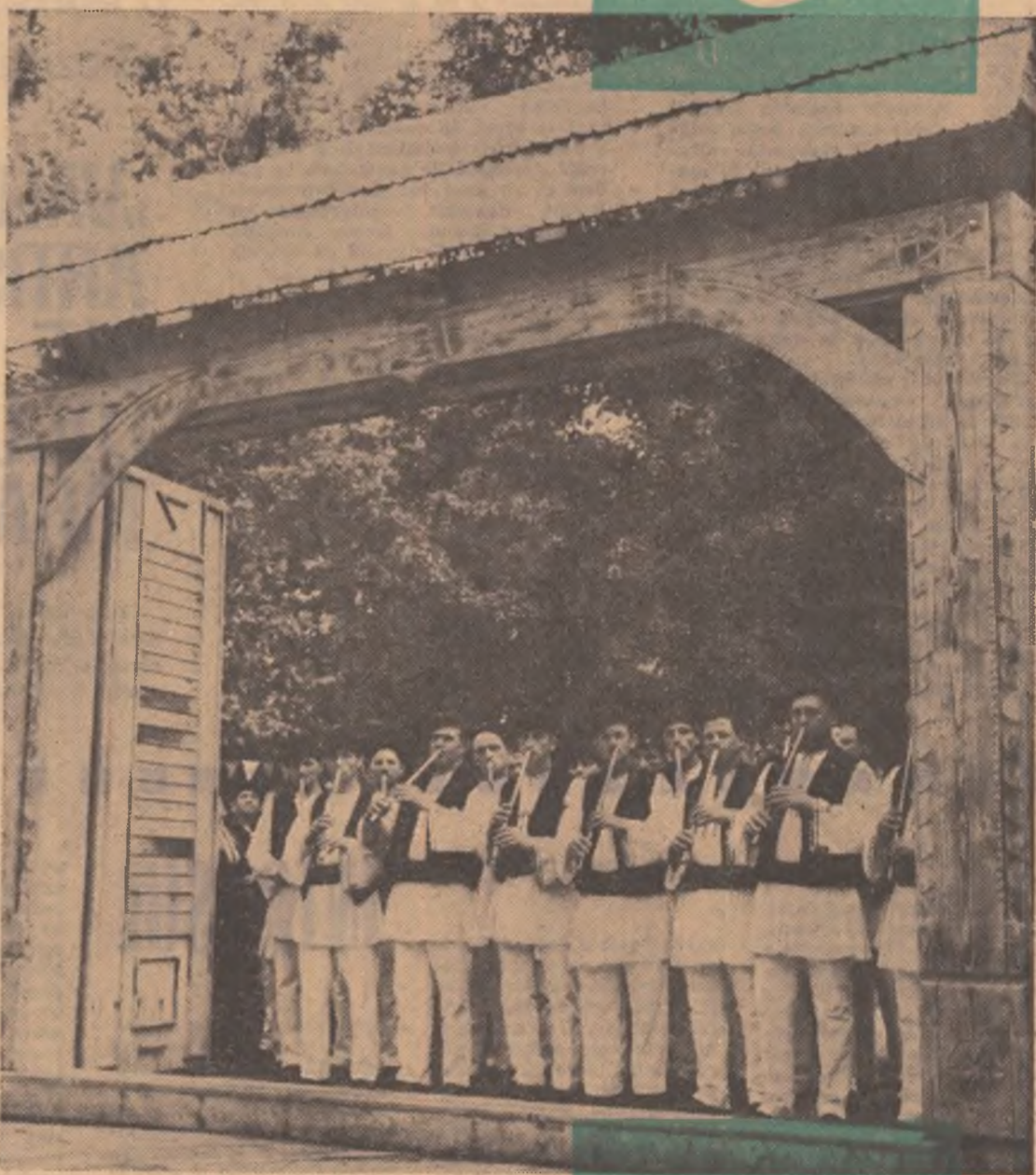
În documentele Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român se arată că cea mai de seamă îndatorire a presei, preocuparea ei centrală trebuie să fie reflectarea politicii interne și externe a partidului, a muncii eroice a poporului nostru pentru construirea noii orânduiri.

Propagând în rândul maselor largi de cititori ideile și politica partidului, militând pentru dezvoltarea agriculturii noastre socialiste, pentru triumful normelor eticii comuniste în relațiile dintre oameni, popularizând tezaurul științei, literaturii și artei românești și universale, revista ALBINA se străduiește să-și aducă contribuția ei la înflorirea satului românesc contemporan, să redea cronica emoționantă a acestor vremi de muncă creatoare și de împliniri.

De Ziua presei românești, colectivul redacțional al revistei noastre felicită pe cititorii, corespondenții și colaboratorii săi, le adresează cele mai calde mulțumiri pentru propunerile și sugestiile făcute cu dorința îmbogățirii tematicii fiecărui număr, a redării cu și mai multă intensitate a imaginii satului românesc contemporan.

ALBINA

ARTIȘTII AMATORI PE LITORAL

La 1 august a avut loc pe litoral deschiderea tradiționalului Festival al Cântecului, dansului și portului popular. Ne-am adresat tovarășului Nicolae Nistor, directorul Casei Centrale a Creației Populare, cu rugămintea de a ne da câteva date despre actualul festival.

— Mai întâi v-am ruga să ne spuneți câte ansambluri folclorice participă în acest an?

— Anul acesta numărul ansamblurilor folclorice a sporit față de anul trecut. Avem 16 formații în festival, iar cele care reprezintă zonele folclorice și etnografice bine cunoscute sînt formațiile așezămintelor culturale din județele Suceava, Argeș, Bihor, Dolj, Maramureș, Vrancea, Constanța, Mureș. Ansamblurile numără 1600 de artiști amatori. O cifră impresionantă.

— Se știe că aceste formații trebuie să reprezinte în primul rînd specificul zonei respective. În ce măsură ansamblurile folclorice prezente în festival răspund acestei cerințe?

— Problema specificului și a autenticității este de mare importanță în valorificarea creației populare, fie ea coregrafică, muzicală, literară sau plastică. Echipetele de dansatori, cîntăreți și soliști au căutat să respecte acest deziderat major, valorificînd tradiții de mare frumusețe, păstrîndu-le nota autentică. Astfel, Bihorul a prezentat spectacolul intitulat „Zestre bihoreană”, unde se evidențiază obiceiurile ce preced ceremonia nunții. Viitorii miri primesc daruri de la ture și de la prieteni, pretext pentru a se înfățișa spectatorului obiecte de artă populară. Maramureșul aduce în scenă un spectacol evolutiv, în sensul valorificării prin sinteză a

creației populare. Este vorba de „Anotimpuri”, care a constituit a doua parte a spectacolului maramureșan, prima fiind „Stîna maramureșană”. Trecea a venit cu elemente de teatru popular, preluate din zestrea folclorică a regiunii nota cea mai caracteristică. Constanța a adus un „Calendar dobrogean”, înmănușind obiceiuri mai puțin cunoscute din zona respectivă. Remarcabilă a fost și prezența succesiunii și a doljenilor, care, fără să prezinte un spectacol unitar ca subiect, au înfățișat spectatorului o gamă variată de instrumente populare: țîlnca, fluierul, paiul, frunza, cobza, ocarina, cavaliul, solzul de pește.

— Care a fost opinia spectatorilor la capătul unei asemenea manifestări?

— Festivalul este organizat atât pentru spectatorii români

(Continuare în pag. a 2-a)

INTERVIUL NOSTRU

Consemnat de
MARILENA VULPE

Ca de la cer la pământ

Una din manifestările recente, o duminică cultural-sportivă, organizată de căminul cultural din comuna Mihai Viteazu, a nemulțumit pe săteni. „Ne așteptam la un program mai bogat, mai frumos, la o distracție mai plăcută” au spus oamenii cu părere de rău directorului de cămin. Și aveau dreptate.

Duminica cultural-sportivă nu le-a oferit aproape nimic din atracțiile unei manifestări în aer liber și de o asemenea amploare. Programul artistic a fost sărac: cîteva cîntece și dansuri prezentate de soliști și de un taraf de lăutari, iar competițiile sportive s-au rezumat la un singur meci de fotbal.

Din păcate manifestarea amintită nu e singura care a nemulțumit în ultima vreme populația din localitate. La căminul cultural din comuna Mihai Viteazu se mai practică unele forme de activități depășite și perimate, în raport cu exigențele de azi ale sătenilor. Așa, bunăoară, conferințele se țin și în prezent aproape exclusiv înaintea rului filmelor și într-o formă puțin atrăgătoare. Directorul căminului cultural, H. Gabor, se plînge că la manifestările culturale participă puțini tineri. Dar ce le oferă căminul? Cîteva serate dansante, cîteva expuneri. Atita tot. La bibliotecă mai au loc lecturi în grup, deși așezarea e dezvoltată, apropiată de oraș și dispune de multe mijloace moderne de comunicație în masă (televizoare, radio etc.).

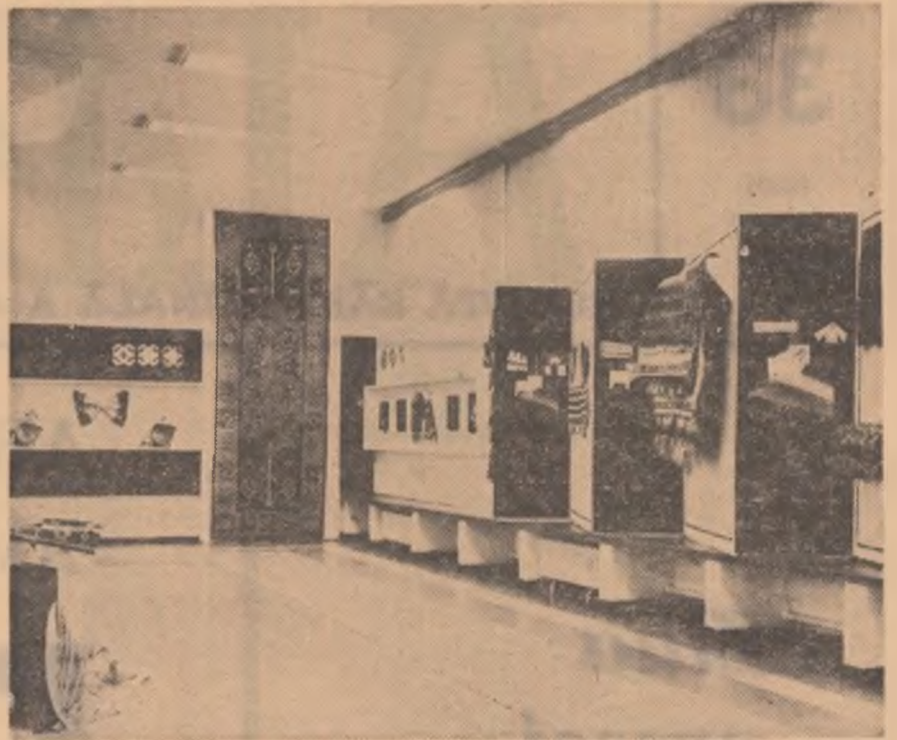
Directorul căminului cultural a participat, cu vreo două luni în urmă, la un instructaj cu noii directori ai căminelor culturale. A avut aici prilejul să cunoască mai bine cerințele noi ale activității culturale, tendințele de înnoire ce se manifestă în multe locuri. A ascultat referate interesante despre psihologia și sociologia culturii de masă, despre bazele științifice ale acestei activități. Împreună cu ceilalți directori a fost oaspetele căminului cultural din Florești, instituție renumită în județul Cluj pentru activitatea ei

bogată și în pas cu cerințele culturale ale sătenilor. Printre alte manifestări, li s-a prezentat și un proces literar cu scurte scenete dramatizate. Oare n-a observat că între acest gen de manifestare cu cartea și citirile în grup care se mai practică la biblioteca din Mihai Viteazu este o deosebire ca de la cer la pământ? Că este o diferență tot atât de mare între conferințele ce se țin în comuna lui înaintea filmelor și cele de la Florești, însoțite totdeauna de un bogat material intuitiv-didactic? (diafilme, planșe, magnetofon etc.).

Dar deosebiri mari în ceea ce privește calitatea și eficiența se observă chiar și între manifestările culturale care se organizează de către căminul cultural din comuna Mihai Viteazu. Este adevărat că acțiunile interesante și de un înalt nivel sînt destul de rare în această comună, dar ele arată că și aici există totuși posibilități și condiții pentru o substanțială îmbunătățire a manifestărilor culturale. Cu vreo două luni în urmă, în comună, a avut loc o duminică cinematografică reușită, mult apreciată de spectatori. În cadrul ei au avut loc și cîteva manifestări deosebit de interesante ca bunăoară: discuția despre educația copiilor în familie legată de rulara filmului „Cine va deschide ușa” și concursul pe marginea filmelor Haiducii și Castelani.

După noua împărțire administrativ-teritorială a țării, de comuna Mihai Viteazu aparțin și satele Cornești și Cheia. Directorul căminului va coordona întreaga activitate culturală pe raza comunei. Căminul de centru trebuie să devină model, exemplu și pentru instituțiile culturale din satele aparținătoare. Munca culturală se cere așezată pe baze științifice și în concordanță cu cerințele spirituale actuale ale sătenilor. Acest lucru impune printre altele să se renunțe la tot ce este rudimentar, primitiv și depășit în activitatea culturală.

I. RADU

O REMARCABILĂ
EXPOZIȚIE :

»VALORILE ARTISTICE ALE LOCUINȚEI ȚĂRĂNEȘTI«

În pavilionul central al Muzeului Satului din București, s-a deschis recent o interesantă și complexă expoziție intitulată : „Valorile artistice

ale locuinței țărănești”. Ea reunește o seamă de piese inedite din depozitele muzeului, rod al cercetărilor efectuate în toate zonele etnografice mai interesante din țara noastră, de către specialiștii muzeografi

Ideea care a stat la baza expoziției a fost aceea de a prezenta, încă o dată, dintr-un unghi inedit, nu numai o suită de autentice comori de artă, de o mare originalitate și diversitate, ci și modul în care aceste obiecte sînt izvorite din cele mai stringente necesități, lucrute după legile frumosului și utilului, atât de proprii artei noastre populare. Expoziția are menirea să adune o seamă de creații artistice contemporane, prezente vii în casa țărănească, și să sugereze unele modalități prin care toate aceste comori de artă se pot integra firesc, pe linia unei puternice tradiții naționale, în interiorul orășenesc modern.

Reprezentînd în general majoritatea zonelor etnografice de valoroase tradiții și resurse, zone perfect distincte, expoziția cuprinde un număr extrem de mare de piese, oferind un tablou aproape complet a ceea ce a creat și păstrează țăranul român în locuința sa, de la obiectele de strictă necesitate pînă la obiectele cu un pronunțat sau total caracter și rol decorativ.

Sînt înfățișate astfel piese de mobilier de strictă utilitate, de la mese și scaune, lavițe și blidare, la lăzi de zestre și colțare, toate vîndînd o remarcabilă iscusință a îmbinării necesităților funcționale cu cele ale satisfacerii nevoii de frumos în ambianța cotidiană a țăranului. Ca și celelalte piese din alte domenii, ele mai dovedesc și o perfectă stăpînire a meșteșugului și o concepție de o mare finețe, preferînd linia simplă, firească, ornamentul stilizat, evitînd contorsionările, încărcăturile de prisos, ceea ce numesc într-un cuvînt meșterii țărani „zorzioanele”. Pieselor de mobilier li se adaugă o remarcabilă selecție din piese de ceramică, neagră și smălțuită, de diferite tipuri și mărimi, din cele mai vestite centre de olărie din țară. Urmează apoi categoria cea mai bogată și divers reprezentată, anume aceea a țesăturilor și cusăturilor. De la faimoasele covoare oltenesti și cerge ardeleni, la ștergere și marama de lîn și borangic, la lăicere și fețe de masă, fețe de pernă și perdele etc. O întreagă gamă de modele din cele mai felurite și mai distincte, în culorile cele mai diverse, aduc o mărturie a gustului fin, rafinat și echilibrat al țărâncii române.

Întreaga expoziție, pentru organizarea căreia harnicul colectiv al muzeului merită toate felicitările, constituie o elocventă demonstrație a marilor valori artistice pe care le conține arta noastră populară și, totodată, un elogiu adus geniului creator, mereu viu și fecund al țăranului nostru.

ION TĂTARU

Marin Preda e unul dintre puținii noștri scriitori care are vocația tragicului. Ce este în fond, Moromeții, dacă nu o dublă tragedie a înadaptabilității unui anume tip de țăran? Și cite zguduitoare tragedii sînt consemnate în paginile romanului Risipitorii. prima sa operă care marca o ruptură cu un univers ce-i era pe deplin familiar și căruia părea să i se fi consacrat în exclusivitate. Intrusul, ultima carte a strălucitului prozator, încheie, în filele ei, tot un destin tragic. Iar tragedia e, de astă dată, cu atât mai profundă cu cît eroul, junele bucureștean Surupăceanu, fiul unui mîrșănit, morocănos și cam agresiv vînzător de ciurele nu are de înfruntat adversitatea unor condiții neprielnice cu cît toate împrejurările par a favoriza realizarea sa pleneră.

Eroul, după ce învățase de la un mucalit și blajin meșter meseria de a vopsi acoperișurile caselor și bisericilor, e descoperit de un inginer comunist care, prețuindu-i istețimea naturală și curajul, îl ia pe un șantier din Moldova. Apreciat aici pentru inteligența și capacitatea sa organizatorică, pentru pasiunea cu care muncește și pentru spiritul său justiciar, e trimis să se califice ca electrician într-o școală specială. Muncitor calificat reîntors pe șantier, proaspătul electrician urmează la fîrd frecvență cu toată seriozitatea cursurile liceale, în

MARIN PREDA :

INTRUSUL

șperanța de a dobîndi cîndva diploma de inginer. Călin Surupăceanu pare a se fi realizat și pe plan sentimental. După o aventură al cărui erou a fost și ale cărei consecințe nu l-au incomodat cu nimic, se căsătorește cu o fată care-l datorește totul, îl iubește pătimaș, îi dăruie un copil și de care, la rîndu-i, se îndrăgostește. Căminul lui

Actul său de eroism efectuat firesc, în lipsa oricărui vanității, începe să fie suspectat. Ba încă i se reproșează faptul că a salvat un om fără valoare. Dușmăniile pe care și le-a creat datorită sincerității și spiritului său justiciar devin acum

● NOTA DE LECTOR ●

pare unul dintre cele mai fericite cu puțință.

Un accident oarecare însă ajunge ca să dea o cu totul altă turnură, tragică, acestui destin ce părea sortit fericirii. Salvînd de la moarte un lucrător, Surupăceanu suferă grave leziuni care și după aparenta sa restabilire îl fac incapabil să-și continue meseria și să învețe, și e degradat.

agresive. Soția însăși, care apreciază gestul său ca manifestînd un dezinteres condamnabil față de familia sa și care are repulsie pentru noua sa înfățișare, nu-și ascunde rușinea de a-l vedea degradat profesional, îl abandonează. Surupăceanu, care a pus prima piatră a noului oraș, și a risipit atîta energie pentru înălțarea lui, se simte acum

(Urmare din pag. 1)

cît și pentru cel străini. După primul spectacol, la care am asistat și eu, aprecierile spectatorilor au fost mai mult decît favorabile. E adevărat că deschiderea a făcut-o o formație de mare valoare interrelativă — este vorba de an-

samblul folcloric Suceava. El a evoluat la Mamaia, la 1 august. Artiștii formației au impresionat prin autenticitate, ținută artistică deosebită, neobosiți, pe parcursul întregului spectacol au imprimat dansurilor și cîntecelor dinamism și prospețime. Festivalul s-a deschis deci sub semnul înaltei măiestrii.

ION MATEESCU

ARTIȘTII

AMATORI

PE LITORAL

ANUL ȘCOLAR ÎNCEPE CU... PREGĂTIRI

● SUPLIMENT „ALBINA“

UNIFORMELE ȘCOLARE VĂ AȘTEAPTĂ

Și în acest an, ca și în anul precedent, școlarii așteaptă cu nerăbdare sunetul clopoțelului, care va vesti prima oră de cursuri.

Cum se vor prezenta, la școli, milioanele de elevi din orașele și satele țării? Desigur, veseli, entuziaști, animați de dorința de a acumula noi cunoștințe, noi învățăminte. Vor depăna amintirile de neuitat ale unei vacanțe plăcute, vor trece în revistă peisajele încântătoare vizitate, își vor reaminti de valurile mării înspumate sau de razele soarelui, care le-a împrumutat culoarea bronzului.

Înainte de a intra în clase, copiii vor privi cu bucurie spre școala care i-a așteptat îmbrăcată în haină de sărbătoare. Oare, nu se vor privi și ei, unii pe alții, să observe noul din înfățișarea lor? Nu începe îndoielă că se vor auzi exclamații ca: „Vai ce costum frumos ai!“ sau „De unde ai cumpărat această cămașă?“

De fapt, răspunsurile la astfel de întrebări nu vor fi greu de dat. În aceste zile, magazinele comerțului din Capitală și din celelalte orașe din țară, sînt aprovizionate din plin cu tot ceea ce este necesar pentru ca elevii să poată avea, la începutul anului de învățămînt, și bucuria unor uniforme școlare noi.

La Direcția generală pentru comerț cu produse textile și încălțăminte din Ministerul Comerțului Interior, am aflat că s-au luat toate măsurile pentru pregătirea, din timp, a fondului de marfă necesar bunei aprovizionări a tuturor magazinelor. S-a avut în vedere experiența anilor precedenți, astfel încît zecile de mii de costume

școlare, sarafanele, bluzele, rochițele pentru preșcolare, rochițele din zefir-caro, șorțulețele din olandină, bluzele și fustele pentru pioniere, halatele din olandină vor fi în cantități suficiente, mărimi diferite, astfel încît să poată satisface cerințele populației.

Rețeaua comerțului a fost pregătită temeinic în vederea unei serviri exemplare a cumpărătorilor. În numeroase magazine au fost înființate puncte speciale pentru desfacerea uniformelor școlare. S-au afectat spații sporite în magazine, astfel încît să nu se producă înghesuială în timpul vînzării.

În anii precedenți, părinții au sesizat organelor comerțului, necesitatea punerii în vînzare a unor uniforme școlare de mărime excepțională. Șeful Serviciului organizare din Direcția generală amintită ne-a asigurat — în cadrul unei convorbiri, cu prilejul căreia am abordat numeroase probleme, privind grija de care au dat dovadă organele comerciale, în vederea vînzării uniformelor școlare și a celorlalte confecții necesare elevilor — că în acest an, multe magazine desfac și primesc comenzi pentru uniforme de genul celor amintite. În zilele următoare, am putut constata, vizitînd unele unități ale rețelei comerciale, că afirmațiile interlocutorului nostru se concretizau în fapte evidente. În vitrine, afișe mari anunțau publicului larg această măsură.

Cu prilejul vizitării magazinelor a reieșit că acestea sînt bine aprovizionate și cu numeroase alte articole de îmbrăcăminte, destinate școlariilor, cum sînt: pardesiile din stofă, raglanelle din tercot, costumele și sacourile din țesături de bumbac, costumașele din țesături de bumbac, țesături din bumbac și mătase pentru rochii, bluze și cămași. Toate produsele menționate mai înainte, precum și multe altele, se vînd cu reduceri de preț de pînă la 30 la sută în cadrul „Tirgului de vară“ ce se desfășoară pînă la 31 august.

Este deci un prilej să se cumpere acum, cu preț redus, îmbrăcăminte necesară tuturor școlariilor, precum și copiilor preșcolari.

Un avantaj deosebit, oferit cumpărătorilor, constă în faptul că aceștia pot procura diferite uniforme școlare, precum și variate sortimente de confecții, cu plata în rate în paginile următoare ale „Suplimentului Albina“ veți găsi, stimați cititori, amănunțite în legătură cu această problemă.

Există deci toate condițiile pentru ca începutul anului școlar să aducă elevilor, pe lîngă alte bucurii, și satisfacția unor uniforme școlare noi, a unei ținute corespunzătoare.

Avînd în vedere eforturile susținute ale organelor comerțului, considerăm necesar să adresăm o călduroasă recomandare tuturor părinților, în vederea procurării din timp a uniformelor școlare și a celorlalte confecții necesare copiilor, evitîndu-se în acest fel aglomerația din ultimele zile de vacanță sau din primele zile ale anului școlar, cînd magazinele sînt suprasolicitate.

AUREL CRIȘAN

Au început școlile ?

Nu !

Dar, peste puține zile, clasele vor fremăta de bucurie și entuziasmul milioanele de elevi.

PĂRINȚI !

La bucuria noului an școlar, adăugați bucuria noilor uniforme !

În magazinele de confecții, din toată țara, s-au pus în vînzare :

- Sarafane
- Bluze
- Costume
- Rochițe preșcolare precum și alte confecții necesare elevilor.

Raioanele special înființate pentru desfacerea uniformelor școlare sînt deja aprovizionate. Nu așteptați, deci, ultima zi. Cumpărați chiar azi confecțiile necesare fiilor sau fiicelor dv.

Fotografia ilustrează aglomerația ultimelor zile. Evitați-o !

DRAG PĂRINTE

De dorești îmbrăcăminte
Pentru-al tău școlar cuminte,
Cumpără-i acum de toate :
Confecțiile-s elegante, ieftine și... asortate.

Magazinele sînt bine aprovizionate cu un sortiment larg de confecții de bună calitate.

UNIFORME PENTRU CEI MICI

... Se găsesc de vânzare în întreaga țară. Modele de uniforme pentru preșcolari și pionieri intrunesc trei însușiri esențiale: sînt comode, practice și rezistente.

În învățămîntul preșcolar, atît băieții cît și fetele poartă rochițe de olandină cu guleraș alb. Plasarea nasturilor în față permite deprinderea celor mici de a se îmbrăca și dezbrăca singuri. Pentru pionieri s-au confecționat uniforme diferite. Băieții vor purta cămașă albă din zefir, cu un buzunăraș aplicat în partea stîngă a pieptului și pantalon scurt, din doc, bleumarin. Fetele vor purta tot bluză albă din zefir, dar cu buzunarul aplicat în dreapta jos și fustă plisată, din stofă bleumarin. Ca și pentru preșcolari, bluzele pentru pionieri se încheie cu nasturi în față, ușurînd astfel îmbrăcarea.

Este bine să se știe și modul în care trebuie spălate și întreținute uniforme școlare. De aceasta depinde atît aspectul plăcut cît și perioada de folosire. Rochițele din olandină bleu, cămășile și bluzele albe din zefir, precum și pantalonii din doc bleumarin se spală, în mod obișnuit, în apă caldută, cu săpun de

rufe sau cu Alba-Super. Limpezirea se va face în apă rece. Uscarea se va face prin agățare, evitîndu-se expunerea la soare sau în apropierea unor surse puternice de căldură. Călcarea trebuie să se facă atunci cînd confecțiile sînt încă în stare umedă.

De obicei fustele plisate din stofă se curăță pe cale chimică, folosindu-se neofalina sau oricare produs asemănător. Ele pot fi spălate însă și în apă. Aceasta nu va depăși temperatura de 35—40 grade Celsius, adăugîndu-se Alba-Lux sau Perl-Alb. După spălare, fustele vor fi limpezite în apă caldă sau rece. Uscarea se va face prin evitarea razelor de soare și a surselor puternice de căldură.

Intrucît în compoziția stofei intră și fibre sintetice, călcarea se va face cu ajutorul unei pînze, cu fierul încălzit la o temperatură moderată.

Alte sfaturi în legătură cu întreținerea uniformelor și confecțiilor găsiți în ultima pagină a suplimentului.

VÎNZAREA ÎN RATE

Sînt unii cumpărători care doresc să achite valoarea confecțiilor cumpărate într-un timp mai îndelungat.

Venind în întîmpinarea unor astfel de dorințe, comerțul oferă posibilitatea de a se cumpăra, cu plata în rate, mărfuri textile, cum sînt:

- *Confecții textile - finite, și la ultima probă;*
- *Lenjerie de pat;*
- *Țesături din bumbac.*

La cumpărarea mărfurilor se plătește un acout de cel puțin 25 la sută din valoarea lor. Restul sumei se poate eșalona în maximum șase rate lunare, conform dorinței cumpărătorilor.

Este important să se rețină faptul că magazinele din toată țara vînd mărfuri, cu plata în rate, și pensionarilor, precum și faptul că nomenclatorul mărfurilor ce se vînd cu plata în rate a fost lărgit continuu, satisfăcîndu-se astfel dorințele cumpărătorilor.

ÎN CURÎND VA SUNA CLOPOTELELUL

Completați garderoba școlarilor. Magazinele vă așteaptă

ELEVI ȘI ELEVE

Nu neglijați ținuta voastră vestimentară. Ea face parte din totalitatea atributelor unui elev demn, dornic să-și dovedească personalitatea încă de pe băncile școlii.

PĂRINȚI !

Copiii dv. pot fi eleganți purtînd uniformă școlară. Aceasta s-a confecționat din materiale de bună calitate, folosindu-se o croială modernă.

Magazinele sînt bine aprovizionate. Nu așteptați, însă, prima zi de școală, pentru a le vizita.

CUMPĂRÎND ACUM, aveți un avantaj în plus: puteți cumpăra bluze, pardesie din stofă, raglane din tercot, costume, sacouri, țesături și multe alte articole pentru copii la prețuri reduse cu pînă la 30 la sută. „Tîrgul de vară“, în cadrul căruia s-au făcut aceste reduceri, se încheie la 31 august !

CUMPĂRÎND ACUM puteți alege fără grabă îmbrăcămintea preferată.

PĂRINȚI ȘI ȘCOLARI ALEGEȚI!

Uniforme școlare

Inceputul oricărui an școlar este un prilej de bucurie pentru părinți și pentru elevi. Dar, în mod firesc, evenimentul acesta, care vine după o vacanță plină de surprize plăcute, aduce unele griji, unele preocupări, printre care cele în legătură cu completarea garderobei au o pondere importantă.

Desigur, copiii doresc să aibă o ținută corespunzătoare atunci când va începe noul an de învățământ. Părinții verifică confecțiile existente, dau la curățat pe cele care au nevoie de... împrospătare. Dar, în această perioadă se stabilesc și ce anume confecții

sint necesare pentru elevi. Magazinele de specialitate, din toată țara pun la dispoziție un sortiment larg de marfă, de bună calitate și la prețuri convenabile (foto nr. 1). Dintre acestea, menționăm: sarafanele, bluzele, costumele și rochițele preșcolare.

Costumele se vind în mărimi diferite, sint confecționate din stofă de calitate corespunzătoare scopului. Sarafanele, bluzele și rochițele sint lucrate cu gust, dind copiilor o notă de eleganță vestimentară.

Desigur, prețurile variaza în funcție de mărime. Repetăm însă: prețurile uniformelor școlare sint accesibile oricui. Deci, în loc să se repare o uniformă veche, uzată, să se cheltuiască bani într-un astfel de scop, recomandăm să se cumpere o uniformă nouă. Bucuria copiilor va fi mare. Și, sintem convinși, părinții vor privi mândri copiii lor, îmbrăcați în frumoasele uniforme școlare ce se vind, în aceste zile, în toate magazinele.

În aceste zile, magazinele sint vizitate de mii de cumpărători. Tineri și virstnici se bucură de avantajele oferite în cadrul „Tirgului de vară“.

ȚESATURI CU PREȚ REDUS

Sint unii părinți care doresc, pentru copiii lor, diferite țesături, din care să le confecționeze rochiile, bluze etc. Sint articole strict necesare, utile pentru completarea garderobei elevilor și copiilor preșcolari.

În cadrul „Tirgului de vară“, ce se desfășoară pînă la 31 august, se pot cumpăra țesături din bumbac și mătase, la care s-a făcut o reducere de pînă la 30 la sută. Care părinte poate rămîne insesibil în fața unei astfel de tentații. Există posibilitatea să se cumpere material pentru 3 bluze cu aceeași sumă cu care se cumpăra înaintea „Tirgului de vară“ (și se va cumpăra după ultima zi a acestuia!) numai 2 bluze. Este un prilej de a face bucurii deosebite copiilor.

Și, repetăm, acest prilej se oferă cumpărătorilor numai pînă la 31 august.

Vizitind cîteva magazine am putut constata o afluență de cumpărători. Valurile de țesături din bumbac și mătase inundau rafturile. Cumpărătorii le solicitau după preferințe: culoare, țesătură, material, preț etc. Am reținut însă socotelile pe care și le făceau cumpărătorii. Astfel, o ținută privea cu bucurie materialul ce își cumpărase pentru rochie. Își pregătise bani ținind seama de prețul vechi, lată așadar, că, după ce a plătit valoarea cumpărăturii făcute, i-au mai rămas bani și pentru 4 metri de „Florela“. Dorea să-și confecționeze două bluze.

— Este un prilej de economii, ne-a spus ea, să cumperi țesături din bumbac și mătase, în cadrul „Tirgului de vară“. Eu nu am pierdut această ocazie.

Avea dreptate ținara noastră interlocutoare. „Tirgul de vară“ oferă posibilitatea de a alege țesături frumoase, ieftine și de bună calitate (foto nr. 4) din orice magazin de specialitate.

Or, ținind seama de avantajul amintit, nu trebuie să se uite că școlarii murdăresc destul de ușor cămășile, bluzele și celelalte confecții din bumbac și mătase. Atunci de ce să nu se folosească prilejul „Tirgului de vară“ pentru a cumpăra în loc de 2 cămăși — 3, în loc de 2 rochii — 3 etc.

Vă invităm să reflectați la cele de mai sus și să procedați așa cum veți crede de cuviință. Dar, nu uitați: „Tirgul de vară“ durează numai pînă la 31 august. Grăbiți-vă!

Un larg sortiment de articole

Fără indoială, este bine cunoscut proverbul: „Omul gospodar își face vară sanie și larna — car“. Acesta ar putea constitui un îndemn pentru părinți: Cumpărați acum, pentru copiii dv.: pardesie din stofă, raglane din tercot, costume și sacouri din țesături din bumbac, costumașe din țesături de bumbac, cămăși, rochițe etc.

Facem această recomandare deoarece aceste produse se vind cu reducere de pînă la 30 la sută, în cadrul „Tirgului de vară“ ce se desfășoară numai pînă la 31 august. Și, orice părinte va putea să realizeze economii importante. Astfel, un pardesiu din stofă, care costă, în mod normal, 500 de lei, de exemplu, poate fi cumpărat — în cadrul Tirgului de vară — cu circa 350 de lei. Din economia făcută se pot cumpăra o pereche de pantofi, o pereche de mănuși și cîteva perechi de ciorapi.

Pardesiile din stofă, raglanele din tercot, sacourile etc. sint realizate din țesături variat colorate, de bună calitate. Ele sint croite elegant și sint purtate cu plăcere și bucurie de copil.

În fotografiile nr. 2 și nr. 3 vă prezentăm un frumos pardesiu din stofă și un nu mai puțin reușit sacou. Magazinele pun însă la dispoziția cumpărătorilor zeci de modele. Nu rămîne decît să vă decideți.

PĂRINȚII

Cumpărați fiilor dv. uniforme noi pentru anul școlar care va începe peste cîteva zile. Adăugați garderobei:

- Pardesie din stofă
- Raglane din tercot
- Costume și sacouri

Astfel de confecții, și multe altele, se vind cu reduceri de preț de pînă la 30 la sută.

Imaginați-vă că ați găsit pe drum bani sau un obiect pierdut. Imaginați-vă că obiectul acela, întâmplător vi-l dorești, că el, într-un fel, vă lipsește. Și că ești singur. Și mai imaginați-vă cum ați fi reacționat. Dar până atunci ascultați o întâmplare obișnuită.

„Bătrina mergea singură pe drumul de țară. Deodată, s-a oprit, s-a aplecat și-a cules din drum o legă-

gîndul că poate ceilalți îi spun... „tovarășe“ sau „om bun“ și mă tem că neatenți și îngăduitori, cu manifestările lui zilnice care, poate, primate cum se cuvine i-ar trăda fondul, el ar putea repeta nelegiuirea, cînd va fi din nou singur. Cînd va fi singur așa cum simțeam și noi deseori. Adică în împrejurarea cînd devenim judecătorii propriului nostru cuget, cînd descoperim dintr-o

cum lucrează. Îi privesc de la distanță — ei nu știu că sînt priviți — dar sîrful și cinstea aceea a muncii le petrece fiecare mișcare. E însă cite unul care cere imperios controlul. Cînd ești lingă el e receptiv și plin de bunăvoință, dar abia așteaptă să pleci și zice „slavă domnului!“ și se dedă din nou năravului. Gonește printre rînduri, gonește după normă, după un câștig iluzoriu, fiindcă

OPINII

CÎND SÎNTEM SINGURI

tură de bani. Nu i-a numărat. Nici nu s-a uitat în jur cum fac unii în mod instinctiv. De ce să se uite? Puteau să fie o sută de martori și putea să nu fie nici unul. Acolo în locul acela era numai ea și conștiința ei. A băgat banii în sin și a pornit-o spre sat. Mai departe fac loc — pentru farmecul relatării — lui moș Tache Vasilache din Cîndeștii Neamțului. „...Și cînd era Lucreția Crețu mai necăjită de pierderea banilor a auzit ciocănituri în ușă. Era Ioana Manole, o bătrinică de 60 de ani. „Fa Lucrețio, am auzit că ai pierdut niște bani. Cîți erau și în ce erau puși?“ — „965 de lei, mătușă Ioană și erau într-o batistă albă cu trei vriste albastre“. „Femeia a primit banii și a sărutat mina bătrinei... Cred că dacă i-aș putea cere părerea despre faptul că a fost pomenită în articol, ar spune: „De ce m-oți fi lăudat, maică? Oare nu așa trebuie să faci orișicare?“

Și are dreptate, fiindcă vorbele de laudă la adresa unui act atât de omenesc — dar a cărei frumusețe ne mișcă totdeauna — par inutile și în unele împrejurări chiar supărătoare. Dar te-am pomenit, maică Ioană, fiindcă, în vreme ce mulți ca matala, sarea pămîntului acesta, așa gîndesc și fac așa, alții în clipa cînd se află singuri, descoperă cît sînt de goi și sarbezi. Și acum ascultă, rogu-te, și matala ceva:

„Am întilnit o dată pe străzile orașului o ființă care plutea ca o nălucă, fără țintă, cu ochii stinși și goi, fugărită de amintirea unei cumplite întâmplări. Ceva neîngăduit și tragic îi schimbase brutal destinul. Era șefa de echipă la cîmp. Își vedea de treaba ei și se gîndea că-și va întilni, în curînd, alesul și că se va mărita. Pentru clipa asta muncea cîntit și agonisea. Pleca ultima de la cîmp. Și într-o seară fără lună un nelegiuit ascuns în porumbiște i-a pus un sac în cap și a siluit-o. Cînd s-a dezmeticit a înțeles că tot ce a visat pînă atunci s-a sfărîmat, aici și în clipa asta, și a fugit la oraș. Oamenii din jur au ajutat-o să se refacă. Dar făptașul a rămas acolo, printre oamenii cîntiți. Fiindcă nu există nici un indiciu care să-l dea în vileag. Și mă revolt lu

dată ce zestre de virtuți avem, cînd simțim că acționăm ca mandatarii ai principiilor de conduită ale societății. Și că sîntem noi în situația aceea meniți să le apărăm de asaltul ispitelor și să le inapoiem pure societății. O facem adesea cu prețul unui efort eroic, fiindcă sîntem singuri și neasistați și prin aceasta gestul capătă parafa unei depline autenticități morale.

Descoperiți-i cu răbdare, cu tenacitate, pe cei cu suflet de strigoii, care se poartă într-un fel pe lumină și altfel sub pavăza întunericului!

În forme mai puțin dramatice dar demne de considerat, dublul comportament e întilnit în procesul muncii. Discutam cu inginerul Simon Nicolae din Limanu:

— ... Mi-e drag să mă uit la unii

ceea ce face, — cînd nu-i văzut — produce pagube...

Am surprins odată un căruțaș torturindu-și caii. Mi-a răspuns cînic „nu-s ai mei“. Am văzut un șofer maltratînd mașina. Era nervos (pe moment) și iresponsabil (permanent) și a răspuns: „dă-o dracului de hodorogă“, uitînd că tot el a adus-o în starea asta. În fața oamenilor ei nu cutează și se abțin, dar cînd sînt singuri, și fenomenul nu-i frinat la timp, devin plăgi sociale.

Depistați-i și tratați-le anomalia. Și ajutați-i să-și înăbușe pornirile nefaste, pentru a fi demni tot timpul, în fiecare zi, în fiecare ceas de viață.

Este o chestiune de educație, dar mai presus de orice, de autoeducație.

V. TOSO

Se însămințează porumb-furajer la C.A.P. din Adunați-Copăceni, județul Ilfov

VEȘTI DE LA CORESPONDENȚI

OLARI DE PE RIUL DOAMNEI

Mesteșugul olăritului pe Riul Doamnei — după cum confirmă profesorul Ioan Nicolescu, — se moștenește de acum câteva sute de ani. În localitățile Leicești, Coșești și Dirmănești, îi consemnează vechi documente, el constituind pe acea vreme ocupația de bază și condiția existenței oamenilor. Tradiția se transmite din tată în fiu, așa încît pe traseul localităților amintite găsim acum la fiecare trei case un meșter olar. De-a lungul drumului te întâmpină, expuse la soare, sute de vase înflorate. Ar fi bine, credem, dacă s-ar organiza o expoziție cu vinzare la un centru din județ sau la un loc de popas.

GHI. CRUCEANA

CU CONTRIBUȚIA CETĂȚENILOR

Sătenii din comuna Delent-Vaslui s-au obișnuit ca în comuna lor totul să arate frumos și bine gospodărit. Numeroase acțiuni inițiate în 1968 au îmbogățit comuna cu noi obiective gospodărești, schimbîndu-i înfățișarea. Sub îndrumarea deputaților, sătenii au reparat drumuri pe 18 600 m.p.; au întreținut parcuri și spații verzi pe 3 000 m.p; au plantat arbori și pomi ornamentali pe șosea, au reparat fîntini și au instalat 35 de cișmele care au îmbunătățit alimentarea cu apă a satului. Dacă socotim și baza sportivă, podețele și gardurile alinate și reparate, putem înțelege de ce valoarea totală a economiilor realizate prin participarea gospodărilor la munca de înfrumusețare trece astăzi, după 7 luni, de 800 000 lei, adică mai mult decît era prevăzut pentru întreg anul.

VICTOR VASILIU

• Unde lipsește evidența contabilă, apar risipa și necinstea • Ce subminează autoritatea specialistului.

Titlul acesta de fabulă ni l-au sugerat o serie întreagă de anomalii și de nereguli petrecute la cooperativa agricolă de producție din comuna Ulmu, județul Ialomița. Punctul de plecare al neregulilor îl constituie una dintre fermele acestei cooperative de pe malul Mostiștei. Însă aria neglijenței, iresponsabilității și a lipsei de grijă față de avutul obștesc este mult mai largă, întinzîndu-se, cum aveam să arate discuțiile purtate în adunarea generală a membrilor cooperatori, pînă la consiliul de conducere.

Pe scurt, filmul faptelor este acesta: de la ferma de porcine (ale cărei construcții, în treacăt fie spus, se află foarte aproape de sediul unității și de alte activități) au dispărut într-o bună zi aproximativ două duzini de porci. Cifra precisă n-a putut s-o dea inițial nimeni, și vom vedea îndată de ce. La locul furtului, a fost găsit un briceag, corp delict cu ajutorul căruia s-a ajuns destul de repede pe urmele făptașilor. Surpriză! Organizatorul furtului nu era altul decît Nicolae Cotet, membru al comisiei de revizie a cooperativei. Complicii săi: timpplarii Ion Apostol și Teodor Giolea și conductor de atelaj Marin Ionescu.

Așadar, un membru al comisiei de revizie, ajuns în acest fel după o alegere nu prea chibzuită, în loc să poarte grijă avutului pe care este pus să-l apere, începe să se înfrunte

Lupul paznic la stîină

hoștește din el. Să punem acest act de necinste numai pe seama pornirii spre furtașă a lui Nicolae Cotet? Realitatea ne arată că am greși. Ferma de porcine era atât de prost gospodărită, iar în gestiunea ei trona un asemenea haos, încît ai fi zis că e un loc al nimănui, unde fiecare face ce vrea și de unde, la o adică, se mai poate și lua, fiindcă tot nu există nici o evidență. Cu alte cuvinte, intenției de instrăinare a avutului obștesc i s-au oferit destule fisuri pe unde să se strecoare pentru a deveni ceea ce se cheamă act infracțional.

Brigadier la porcine era Marin Coman, de profesie tehnician veterinar, școlarizat pe cheltulala cooperativei agricole. În loc să-și fructifice cunoștin-

țele dobîndite în școală, în loc să muncească exemplar, Marin Coman a produs o dezordine totală în scriptele gestiunii și a început să nesocotească, cu o insolentă care nu vestea nimic bun, sfaturile și indicațiile medicului veterinar al cooperativei, Romeo Fecioru, venit la Ulmu direct de pe băncile facultății și, din păcate, prea puțin experimentat și autoritar.

Timp de un trimestru întreg, Marin Coman nu a înregistrat nici o fătare la scroafe, ca și cum toate acestea ar fi devenit dintr-o dată sterpe. În schimb, procese verbale de mortalități cu zecile. Aceeași situație de necrezut — mortalități da, iar nașteri ba — apărea și pe formularele lunare A Z I ale creșterii și producției animalelor domestice. Or, se știe că formularele cu pricina trebuiesc verificate de contabilul șef și semnate de președinte.

Cum ați verificat dv. situațiile operative lunare prezentate de Marin Coman? l-am întrebat pe contabilul șef Gheorghe Nicolescu.

— Nu le-am verificat în nici un fel, a fost răspunsul. Îl credam pe cuvînt.

Cît despre președintele Nicolae Bratu, care gira decîi cu semnătura lui formularele A Z I, el se mușumea să întrebe din cînd în cînd: — „Cum mai merge treaba la ferma de porci, Marinică?“ — „Bine, tovarășe președinte“. Și cu asta basta. Dezordinea se adîncea, iar brigadierul confunda tot mai mult gestiunea fermei cu proprietatea sa personală în care, cum am spus, nu-l mai tolera nici pe medicul veterinar al unității.

„Orice animal înregistrat la mortalități sau sacrificat din necesitate trebuia să fie arătat zilnic medicului veterinar Romeo Fecioru“, — subliniază în declarația sa medicul veterinar de circumscripție Ștefan Georgescu. Brigadierul nu se mai obosea însă cu îndeplinirea acestei formalități absolut obligatorii la încheierea proceselor verbale de mortalitate. El știa că unchiul său, contabilul șef, îl crede pe cuvînt și că președintele ajunge să-i spună că treaba merge ca pe roate. De altfel, nici medicul veterinar Romeo Fecioru nu efectua acel control riguros și nu dădea asistența calificată la care îl obligau funcția și cunoștințele sale. Ca navetist cu domiciliul în București, el lipsea uneori din cooperativă, deși, la un control al inspectorilor Băncii agricole fillala Călărași, se arătase negru pe alb că „tov. inginer zootehnist Fecioru Romeo nu respectă programul de lucru săptămînal, fapt ce a făcut ca rezultatele din zootehnie să nu fie bune“.

„Exactitatea datelor pe care mi le dădeau brigadierul nu putea fi controlată de mine la sfîrșitul fiecărei luni, pentru că practic era imposibil“ — încearcă să se scuze în declarația sa medicul veterinar al cooperativei. Tot el se contrazice însă, arătînd în continuare că reviziile nu sînt cituși de puțin imposibile: „La sugestia șefului de echipă Sandu Dragomir, am făcut numărătoarea scroafelor și porcilor grași, constatînd că tov. Coman Marin nu are pe teren decît 155 scroafe, în loc de 200, cite mi-a dat pentru fisa

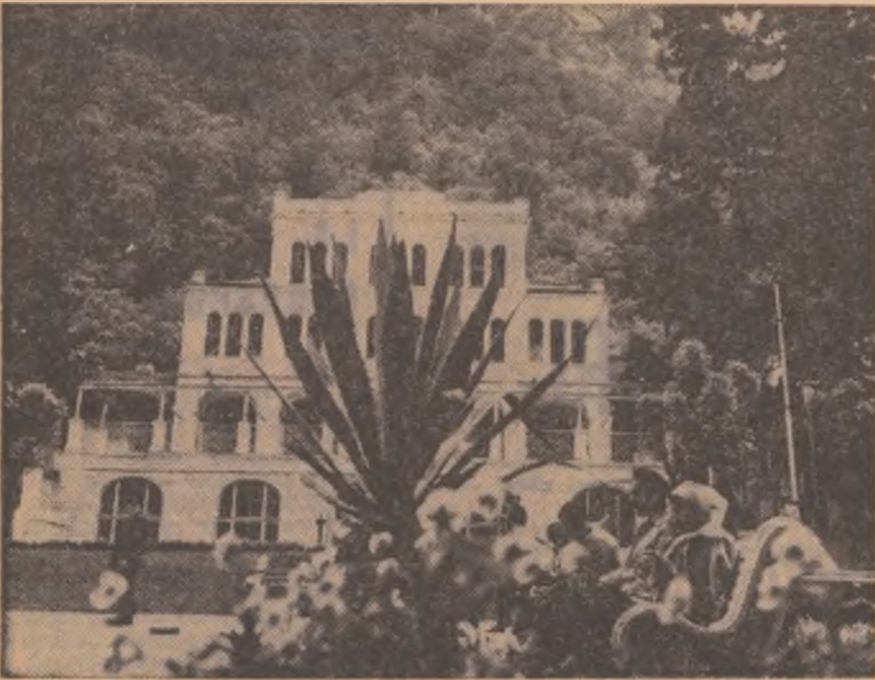
A. Z.“ Așadar, primul control serios constata că una e pe hirtie și alta pe teren. Un alt control al produsilor viii obținuți în decursul trimestrului cu pricina descoperă cu 39 de porci mai mulți decît catadicsise să declare, în ceasul al doisprezecelea, tehnicianul Marin Coman.

Superficialitatea înregistrărilor, lipsa oricărui control timp de trei luni au deschis, cum s-a văzut pînă la urmă, calea furtului. Nicolae Cotet, lupul-revizor și complicii lui și-au primit pedeapsa binemeritată, în total 12 ani de închisoare. Cît despre tehnicianul Marin Coman, adunarea generală a membrilor cooperatori a hotărît destituirea din funcția de brigadier și punerea lui la dispoziția Uniunii cooperative județene Ialomița. Înscriindu-se la discuții, numeroși membri cooperatori au criticat aspru consiliul de conducere pentru că a tolerat asemenea nereguli, în loc să verifice riguros gestiunea fermei și să bareze calea pagubei și necinstei într-un sector de producție menit să contribuie la creșterea veniturilor.

Fără îndoială că și Uniunea județeană a C.A.P. va dovedi un plus de atenție în îndrumarea acestei unități, mai ales că la ferma citată, datorită proastei gospodăririi, amenință să se încuibze și bruceloza (80 de scroafe, purtătoare ale acestei boli, au și fost vindute cooperativei agricole Ceacu, care, probabil, a aflat prea tîrziu pe ce a dat banii!) Sînt deci necesare măsuri energice, pe toate planurile, pentru îndreptarea situației.

N. VLAHU

BAILE HERCULANE: oameni la odihnă

Județul Caraș-Severin se întinde la extremitatea dinspre sud-vest a patriei și este unul dintre cele mai mari județe din țară, însumând o suprafață de 8 681 km. pătrați. Populația sa atinge cifra de 330 000 locuitori, stabilită într-un municipiu (Reșița), în șapte orașe (Caransebeș, Oravița, Bocșa, Oțelul Roșu, Anina, Moldova Nouă și Băile Herculane) și în 71 comune. Din punct de vedere geografic județul Caraș-Severin are reprezentate toate formele de relief, de la înălțimile montane până la câmpiile fertile, cursuri de apă cu un debit excepțional și excelent folosite în economie. De exemplu, Bîrzava poate fi considerat drept unul din cele mai industrializate râuri din țară (pe cursul său se află barajul de la Văliug și apele sale sînt folosite integral în cadrul Combinatului siderurgic din Reșița, la sectoarele Oțelărie, Furnale, Forje și Laminoare). De altfel, întreaga industrie siderurgică a fostei regiuni Banat se află acum în județul Caraș-Severin (cu uzinele din Reșița și din Oțelul Roșu). În acest an industriei siderurgice din județul Caraș-Severin îi revine producerea unei cantități de 1,1 milioane tone de oțel. Aceasta însă, reprezintă numai o parte din producția industrială a întreprinderilor din județ, fiindcă de fapt în întregime a ei, valoarea produselor realizate în acest an va depăși suma de 6 miliarde lei. Iată acum, spre exemplificare, câteva din reperate fabricate de uzinele plasate în acest județ puternic industrializat: motoare și boghiuri pentru locomotivele Diesel electrice de 2 300 și 1 250 C. P., compresoare și motoare electrice de diferite tipuri, șine de cale ferată și poduri metalice rutiere și feroviare, turbine de aburi și hidraulice, mașini agricole, profiluri laminate, tablă, mașini și utilaje de înaltă tehnicitate, oțeluri speciale etc.

În afară de asta, întreprinderile din județ produc însemnate cantități de minereuri feroase și neferoase, cărbuni, produse provenind din in-

CARAS-SEVERIN

dustrializarea lemnului, produse chimice, marmoră, var, produse alimentare și textile.

Nu este ignorată nici dezvoltarea în continuare a capacităților industriale din județ, numai în acest an fiind alocate 750 milioane lei pentru mărirea și modernizarea unor unități industriale cum sînt întreprinderea minieră Moldova Nouă, uzina de construcții metalice și mașini a-

gricole din Bocșa și lărgirea secției de laminoare din Reșița.

Un titlu de glorie și de mîndrie al muncitorilor siderurghiști și metalurghiști din Reșița și Bocșa îl constituie sarcina ce le revine de a construi un volum însemnat din echipamentul tehnic al uriașului sistem hidroenergetic de la Porțile de Fier, fiind vorba de utilaje de tonaje și gabarite neobișnuite, dar și de o finețe și precizie remarcabile.

Județul însă are o economie armonios distribuită nu numai în sectorul industrial, ci și în domeniul agricol. În județul Caraș-Severin ființează patru mari întreprinderi agricole de stat, cinci stațiuni de mașini și tractoare și 83 cooperative agricole de producție. Deși este și producătoare de cereale și plante tehnice, agricultura județului Caraș-Severin are o veche și vestită tradiție în ramurile pomiculturii și ale creșterii vitelor. Un important obiectiv pentru dezvoltarea și mărirea suprafețelor fertile de pămînt îl constituie lucrările de hidroameliorații ce vor începe în bazinele riurilor Bîrzava, Nera, Bistra, Caraș și Timiș.

Vinurile de la Moldova Nouă, merele gugulanilor de pe Valea Bistrei, prunele și țuica de la Feneș, mieii de la Domașnea, brinzeturile de la Comereva, zarzavaturile de pe valea Carașului, nu degeaba se bucură de o binecuvîntată faimă.

Dar vestite sînt, de multă vreme, nu numai darurile pămîntului pe care le dobîndesc acești oameni minunați prin hărnicia lor proverbială, ci și tezaurul artistic popular, al căror păstrători sînt de veacuri. Aici,

într-un sat de lângă Reșița, la Valeadeni, George Cătană a descoperit și transcris în 1909 una din cele mai mari și mai complete versiuni a baladei Miorița.

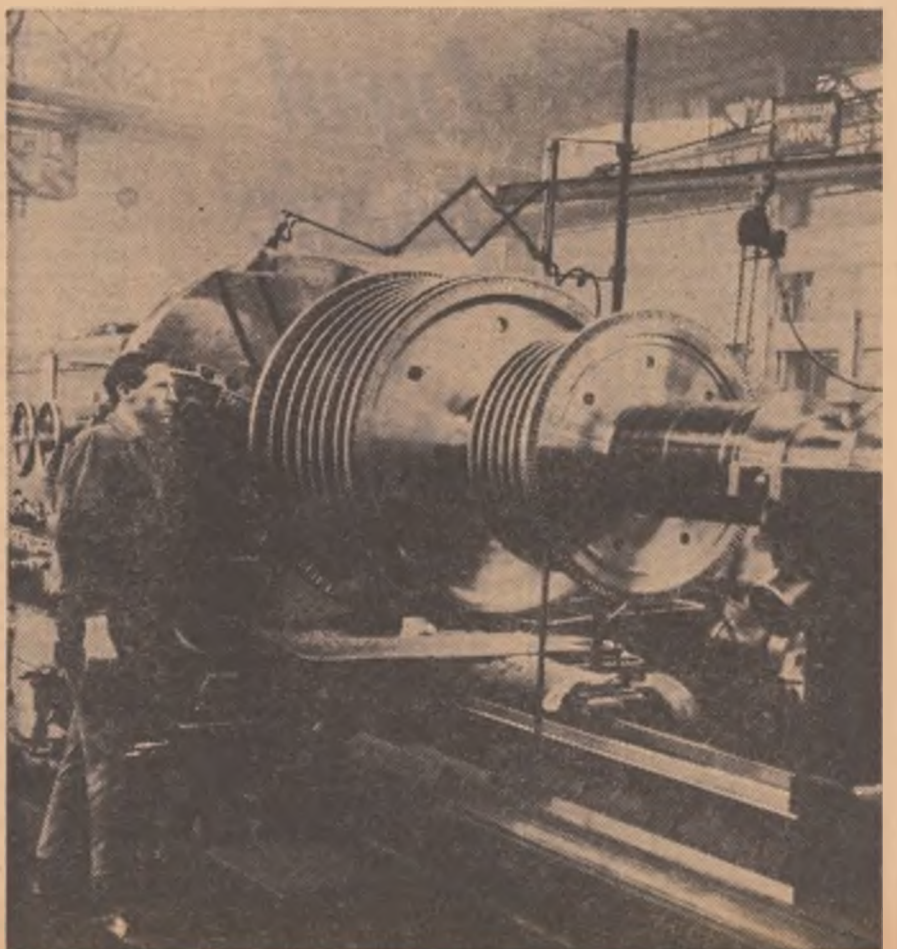
Echipa de dansuri populare din Borlova a dus în 1937 pînă pe malurile Tamisei gloria și frumusețea sălbatică a „Poșovaicei”, dans despre care etnograful afirmă că este vechi de pe vremea dacilor. Încă înainte de primul război mondial, casa „Pathé” din Paris a imprimat o serie de discuri cu melodii populare cărășene executate de orchestra fraților Bircă din Oravița. Se știe că la toate concursurile folclorice pe plan național, tarafurile și echipele de dansuri venite din aceste meleaguri, culeg lauri și laude bine meritare. Așa este echipa de dansuri din Teregova, taraful din Bolvașnița, orchestra populară din Caransebeș sau corul din Reșița.

Veche de peste două sute de ani, uzina siderurgică din Reșița a fabricat traversele de oțel ale podului Anghel Saligny de la Cernavodă. Vechi de două mii de ani, minele de fier și de aramă de la Dognecea și Moldova Nouă continuă și azi priceperea tradițională a minerilor agatârși, daci și romani. Exploatată înfi de romani, cariera de marmoră de la Ruschița, ale cărei blocuri albe au împodobit amfiteatrul de la Sarmizegetusa, împodobesc azi vasele holului din Palatul Republicii, din Casa Sîntei și din clădirea Operei de stat. Descoperite și amenajate de către romani, Băile Herculane continuă și azi, într-o înfățișare ultra-modernă, faima lor terapeutice de acum două milenii.

Complexele turistice de pe Semenic și Muntele Mic, rezervațiile botanistice și faunistice Domogled și Beușnița, sălbaticele chei ale Carașului, Cernel și Marel, apoi vestita pe plan mondial Clisura a Dunării cu incintătorul ei microclimat mediteranean, toate acestea fac din teritoriul județului Caraș-Severin un prestigios și remarcabil obiectiv turistic, admirabil pus în valoare printr-o rețea excelentă de șosele, poteci turistice, cabane, instalații moderne de stiliift și teleferice amenajate la Semenic și Muntele Mic.

Prin noua împărțire teritorial-administrativă, județul Caraș-Severin are create bune condiții de continuă dezvoltare economică și spirituală, premisele unei rapide și înfloritoare creșteri civilizatorii pe toate planurile vieții sociale.

PETRU VINTILĂ

În hala nouă a Combinatului metalurgic Reșița

PATRIE

Vulturii zboară semeți în senin,
izvoarele cîntă sub soarele vremii —
curg limpezi, mai limpezi ca floarea de crin,
și vor curge la fel prin milenii.

Din țgheaburi de piatră beau cerbii nectar
și fug cu copite de-argint de nu-i prinzi;
cum iarba ne spune de viteji tot mai clar,
lumina și-o soarbe din străbune oglinzi.

Bucuriile-și torc firul din singele dacilor,
hrănit de lupte crunte e roșul din steag;
sub înțeleapta veghe-a ortacilor,
lege a bucuriei ni-e mîndrul meleag.

EMILIAN PETRESCU

Plecasem de câteva zile din Jurilovca, unde asistasem la descărcarea unui transport de chefalii. Fusese o recoltă bună. Bancuri bogate intraseră prin Gura Porțiței și mahunele gemeau de încărcătură.

Era un du-te-vino pe Razelm. Pescadoarele veneau și plecau ziua și noaptea. Am ocolit Doloșmanul în zori, când dinspre Perişor soarele se uita pe sub gene, la șalupa noastră clătinată de valuri.

Razelmul era agitat. Șalupa părea o coajă de nucă. Se juca cu ea, așa cum copiii se joacă cu vapoare de hirtie în șanțurile umplute de ploi. În fund, înspre Sarinasuf, se zărea insula Popina, monument al naturii, unde trăiește Călfarul roșu, una din cele mai frumoase și mai rare păsări din lume. Cât de mic aparî în această imensitate de ape și stuf și cu cât te afunzi mai adînc în inima deltei, cu atît peisajul acestor locuri de basm te incintă cu frumusețea lui.

Înaintăm cu viteză.

Dinspre Dranov, un pelican de rară frumusețe făcu câteva volte deasupra noastră, cobori și se așeză în pupa șalupet.

Era singur. Ne miram cum se rătăcise de cîrd. De obicei, pelicanii merg în cîrd, zboară în cîrd, pescuiesc în cîrd și își duc viața în comun, prin stufărișuri și jașe. Foarte rar schimbă locurile în care și-au stabilit cuiburile la sosirea în deltă. Împreună cu cormoranii, ei culeg din apele bălților pește, bolnav și stricat, ca niște adevărați sanitari ai bălților, hrănindu-se cu cîte 10-12 kg. pe zi. Sînt păsări care se irită ușor și e bine să nu-i deranjezi din rosturile lor.

Intrăm în Perivolovca, incintătorul canal al nufierilor albi și galbeni, plutind în amonte pe brațul Sf. Gheorghe. Intr-o oră, urma să fim la Crișan.

Deodată, din ploii canadieni, cu frunzele ca niște părălute de argint în bătaia soarelui, își un enorm vultur, pescar, oaspete rar al bălților noastre. Din înaltul zborului, ochii săi ageri au văzut cum pe oglinda liniștită a Dunării se juca un somn. A coborît fulgerător, ca o săgeată. Ghearele sale lungi și ascuțite, tari ca oțelul, s-au înfipt în spatele peștelui.

Vulturul se înșelase. Peștele era prea mare pentru puterile lui și s-a dat îndată la fund. Văzîndu-se în pericol, pasărea și-a desfăcut aripile în evantai și le-a întins pe unda apei, croncînd înfiorător. Zadarnică orice sfortare. În cîteva clipe, vulturul a fost tras în adînc.

În acele zile am asistat și la o altă întîmplare care mi s-a părut deosebit de interesantă. Eram într-o șalupă, în drum spre canalul Eracle. La Mila 23 am schimbat șalupa cu o lotcă și ne-am alăturat unui grup de turiști britanici și scandinavi, aduși aci de un elegant hidrobus. Am pornit cu toții spre ghiolul „Trei E-

RĂZBUNAREA

PELICANILOR

INSEMĂRI DIN DELTĂ

zere”, unde fusese semnalată o mare colonie de pelicani.

Oameni sobri, temperați, cu entuziasmul limitat dar cu interes deosebit pentru tot ce descopereau în aceste colțuri neasemuit de frumoase, turiștii erau nerăbdători să ajungă la fața locului. Li se vorbea mult despre pelicani, despre obiceiurile și eleganța lor în zbor. De altfel, ca pentru orice turiști poșosiți prin aceste meleaguri, pelicanii erau mirajul, obiectivul principal. Apropindu-ne de „Trei Ezere”, îi vedeam ridicîndu-se dinspre rezervația de la Buhaiova, stoluri, stoluri planînd elegant pe deasupra capetelor noastre, colorînd în alb-negru, albastrul limpede al cerului. Conducătorul uneia dintre lotci, în care luaseră loc patru englezi, era Deatca Alexe, bătrîn pescar și mare șugubăț de prin părțile Letei.

Aproape de „Trei Ezere”, în stînga o jașe plină cu ciulini de baltă și frunze late de nuferi, a căror floare se ofilise. În mijloc, un grup mare de pelicani.

Interesul și entuziasmul turiștilor a început să se manifeste zgomotos. Pelicanii, unii își făceau toaleta,

spălîndu-și penele, alții pescuiau dînd din aripile grele să zăpăcească peștii. Aparatele de filmat și de fotografiat au început să făcane imprimînd aceste momente rare din viața unui turist. Pe limba lor, englezii cereau cu insistență barcagii să se apropie de pelicani. Aceștia încercau cum puteau, mai mult prin semne, să-i facă să înțeleagă că pătrunderea printre pelicani e prea riscantă. Dar cu cine să te înțelegi? Bărcile s-au apropiat de grupul pelicanilor care s-au ridicat în stol. Au făcut cîteva volte, s-au lăsat deasupra lotcilor și au dat drumul la sute de kilograme de excremente peste turiști. Mai mare dragul să-i privești pe turiști! Păreau scoși dintr-un cazan cu păcură.

Deatca Alexe, cărula în barba-i stufoasă îi căzuse un găinaț cit toate zilele, rîse cu toată gura și întrebă pe unul care cotrobăia prin barcă:

— Ce-ai păfit, boerule?

Englezul, supărat, mormăi mai mult pentru el:

— All right, îmi pierdusem luleaua!

Mister Roger Mulligan, mare amator de turism din Liverpool, făcuse cunoștință cu pelicanii din Delta Dunării.

TEODOR ȘTEFĂNESCU

Tradiția orală a păstrat între comorile acestui pămînt încă un nume: Barbu Lăutaru. Documente despre data nașterii nu există, izvoarele se contrazic — se stabilește cu aproximație anul 1780 — și pe acest spațiu incert, cețos, se naște legenda.

Și legenda ne duce într-o vreme cu ișlice și castane, cînd zaiafetul boierilor cerca, alături, struna lăutarului; era singura împrejurare cînd cîsteau talentul cîntărețului. Dintre muzicanții aceluia început de veac — al 19-lea — a răsărit mai sus decît ceilalți Barbu Vasile. Din cîntecul spus la chef, Barbu a făcut artă, depășind gustul indolent al petrecăreților. Lacrimile și zîmbetele unui popor le „zicea” el, găsindu-le ecou în inima lui. Puritatea și măiestria interpretării l-au făcut vestit. Faima sa l-a înzestrat atunci cu un renume: Lăutarul. Copil al unei familii de robi, Barbu s-a eliberat prin cîntec. A moștenit de la

LEGENDĂ ȘI CÎNTEC

BARBU LĂUTARU

tatăl său, Stan Cobzarul, meșteșugul strunelor și, cu timpul, l-a adăugat și pe acela al naiului.

Fiul de rob a dobîndit libertatea spirituală în lăcașul neîngrădit de convenții sociale al muzicii. Talentul și vrednicia lui l-au așezat staroste al scripcarilor din Iași; autoritatea și-a dobîndit-o prin calificări de interpretare ca și prin repertoriul îmbogățit an de an. Hora și balada românească s-au înfrățit pe struna lui cu vechea romanță rusă și cu valțul austriac. Memoria muzicală cu care era înzestrat i-a adus omagiile marelui muzician maghiar Liszt.

Cei care au venit în urmă, Nicolae Picu, Nica Iancu Iancovici, Nicolae Buică — lăutari vestiți — au recunoscut în acest muzicant pe înaintașul lor în ale artei, pe cel care — primul — a făcut cunoscut și a impus cîntecul românesc.

Barbu Lăutaru este o legendă, una adevărată și încărcată de sensuri, el înseamnă biruința talentului asupra tuturor condițiilor vitrege, el înseamnă zorii muzicii românești, el poartă semnificația unui exemplu, a unei personalități și a geniului popular.

V. MUNTEANU

ALBINA COPIILOR

UN EROU LA 15 ANI

În dimineața de 13 septembrie 1944, elevul Virgil Iovănaș sosise la Arad să se înscrie în clasa a V-a a liceului industrial „Aurel Vlaicu”. Dar nu ajunsese pînă la școală. În piață a aflat că trupele fasciste au ocupat satul său Curtici, de unde plecase în zori. Primul lui gînd s-a îndreptat spre mama și surorile sale rămase singure, deoarece tatăl său, fiind ceferist, era plecat în serviciu. S-a hotărît să le ajute. La gară l-a întîlnit și pe tatăl său:

— Virgile, nici un tren nu mai pleacă spre Curtici!

— Voi merge pe jos, mă voi strecura prin rîndurile dușmanilor pînă la ele...

Alergă peste cîmp spre satul Sofronea. Îi ajunsese în urmă o coloană militară. Se ascunse. Erau însă ostași români. Juțecă: „Arăt nu de 15 ani ci de 18 ani! Mă vor primi ca voluntar!” S-a agățat de un tun antiaerian.

Era un tun din bateria 21 a regimentului 3 artilerie antiaeriană. Comandantul bateriei, căpitanul Romulus Pete, i se adresă prietenește.

— Coboară! Noi mergem la luptă!

— Și eu tot la luptă, domnule căpitan. Cunosc locurile... Pot să vă fiu o bună călăuză...

Se împrieteniră. Elevul l-a condus la marginea satului Sofronea, unde trenurile bateriei căpitanului Pete, alături de ostașii Regimentului 11 călărași, apărau șoseaua ce ducea de la Curtici spre Arad.

Lupta începu peste cîteva ore. Apărură cinci tancuri inamice. Tunul, la care se afla și elevul Virgil Iovănaș, distruse patru tancuri. Al cincilea se întoarse. Virgil îmbrățișă pe caporalul Crișan și pe soldatul Cazacu, el doar îi ajutase, aducîndu-le muniția. Dar lupta continuă mai aprigă. Tunul lor distruse o motocicletă și cîteva camioane, obligînd o coloană fascinstă să se retragă. Schimbară locul de luptă. O mitralieră inamică trăgea din direcția castelului din apropiere. Căpitanul Pete și Virgil se urcară într-un pom de la marginea șoselei. Descoperiră arma automată.

Două proiectile și mitraliera a amuțit pentru totdeauna. Virgil devenise luptător. Stia să descopere

pe inamic și, în același timp, să aprovizioneze tunul cu muniție.

Spre asfîntit, vitejii apărători de la Sofronea, vlăguți de orele îndelungi de luptă, fără răgaz respingînd potopul de fier și de foc, au fost atacați de un inamic mult superior. Lupta se încinse.

Soldatul Cazacu muri lingă tun, în brațele lui Virgil. Sergentul major Coțoc îi luă locul la tun. Se prăbuși și caporalul Crișan. Căpitanul Romulus Pete, ochea tancurile inamice de lingă teava înroșită a tunului.

— Află poziția aruncătoarelor!

Virgil se țiri pînă la buza șantului, apoi raportă:

— Domnule căpitan, aruncătoarele sînt în dreapta castelului... Lingă movilă...

Tunul își făcu și de această dată datoria. Dar un proiectil lovi în plin. Tunul cu teava îndoită se prăbuși. Sergentul major Coțoc se stînsă lingă afet. Eroul căpitan Romulus Pete muri în drum spre spital. Elevul Virgil Iovănaș, zări, ca prin ceață, cum fasciștii se retrăgeau învinși. Apoi, deschise ochii la spitalul din Lipova. În trupul lui adolescent se strînsă tot focul pămîntului. Rana îi toropea. Asculta, cuprins de febră, vorbele tatălui său, ceferistul:

— Mîne plec mai departe cu un tren de muniție spre front!

— Și să mă înscrii la liceu, tată... Nu uita!...

Dar peste cîteva clipe elevul erou Virgil Iovănaș, prin fapta sa fără de asfîntire, era înscris pentru veșnicie, la toate liceele din țară, în inimile tuturor elevilor de peste vremuri, în catalogul de aur al eroilor patriei. El răspunde azi „prezent” în fiecare clasă!

Trupul său a fost reînhumat doar după cîteva luni, la Curtici, fiind condus de colegii săi, de ostașii și de oamenii satului, iar numele său îl întîlniți azi pe strada copilăriei sale, pe căminul cultural „Eroul elev Virgil Iovănaș” și în sufletele voastre, dragi cititori, căci elevul din septembrie 1944, s-a jertfit și pentru fericirea vieții voastre de fiecare zi.

NICOLAE TĂUTU

STIINTA

LA INTREBARILE CITITORILOR

Lăcrimarea

LUMEA FĂRĂ MICROBI

Spectaculoasele transplantări de organe — rinichi, ficat și, în ultima vreme, inimă — ca și zborurile cosmice pe timp mai îndelungat cu nave având mai mulți cosmonauți la bord, ridică în fața oamenilor de știință o serie de probleme legate de influența microbilor asupra vieții. S-a constatat, bunăoară, că după un zbor de câteva zile în spațiul cosmic, într-un mediu lipsit complet de microorganisme sau cu un număr mai mic de microbi, organismul cosmonauților reveniți pe Pământ are o capacitate mai redusă de apărare împotriva microbilor decât cel al semenilor care n-au făcut astfel de zboruri. De asemenea, e cunoscut faptul că Philip Blaiberg — omul care trăiește de șapte luni cu o inimă transplantată — a făcut, după ieșirea din spital, o serie de complicații la ficat și plămâni, tot ca urmare a faptului că după operație a fost nevoit să petreacă mai mult timp într-un mediu sterilizat, adică fără de microbi.

Aceste două exemple, ca și multe altele ce se mai pot da, ne arată cum reacționează organismul uman față de microbi în anumite condiții speciale și că se impune studierea fenomenului pentru a se putea lua măsuri de combatere a urmărilor lui.

Din mulțimea uriașă de microbi, unii sînt dăunători sănătății omului sau animalelor iar alții nu. Față de microbi virulenți, dăunători, organismele reacționează în mod diferit. Unele se îmbolnăvesc grav, altele foarte ușor, iar altele nu se îmbolnăvesc deloc. Organismul viu dispune de un sistem de apărare împotriva influențelor străine și în primul rînd a microbilor patogeni (microbi care cauzează diferite boli). Acest sistem nu rămîne neschimbat de la naștere pînă la moarte. El se perfecționează continuu ca urmare a luptei organismului cu influențele dăunătoare. Pe acest principiu s-au bazat vaccinurile — agenți patogeni morți sau atenuați ai unei boli sau alți, care se introduc în organism. Acesta se obișnuiește cu el, învață să lupte cu microbul atenuat, apoi poate învinge și unul mai puternic.

Se pune, însă, întrebarea: de ce forțele de apărare împotriva microbilor nu sînt identice la toți oamenii? Motivul principal este că diferitele organisme cresc în diferite medii microbiene, luptă cu diferite influențe externe.

Căutînd să stabilească felul cum acționează o anumită categorie de microbi asupra organismului uman sau animal, oamenii de știință trebuie să studieze amănunțit lupta dintre organismul superior și microbi. Cum însă influența diferitelor microorganisme se amestecă în condițiile obișnuite de viață, cercetătorii sînt nevoiți să facă acest studiu pe animale de laborator complet lipsite de microbi. A apărut astfel o nouă știință: gnotobiologia, adică știința lumii fără microbi. Ca animale de studiu sînt folosite: cobai, cîini, porci și chiar maimuțe. Este interesant faptul că deși porcii sînt considerați — și aceasta, pe bună dreptate — printre cele mai murdare animale, totuși ei se pot crește mai ușor în medii lipsite de microbi. Animalele crescute în aceste condiții, alimentate cu o hrană corespunzătoare, se dezvoltă tot atât de bine ca și cele crescute în condiții obișnuite. Sigura deosebire este aceea că primele sînt mai puțin rezistente la microbi decât cele din urmă. Acest lucru s-a dovedit și prin câteva experiențe făcute pe șoareci, constatîndu-se că unele bacterii absolute inofensive pentru șoarecii crescuți în mod obișnuit devin dăunătoare pentru cei crescuți în izola-

laptul că animalele sterilizate nu mai au anticorpi, adică acea albumină specifică care împiedică dezvoltarea microbilor pătrunși în organism, sau chiar îi distruge.

Instalațiile sterilizate sînt folosite astăzi nu numai pentru studierea influenței unor anumiți microbi asupra diferitelor organisme, ci și în practica clinică. Astfel, în cazuri de arsuri grave, cînd pielea nu-și mai poate îndeplini rolul de barieră împotriva pătrunderii microbilor în organism, în cazuri de tratare a cancerului prin iradiere care reduce capacitatea organismului de a se apăra împotriva microbilor, și mai ales în cazul transplantărilor de organe, bolnavii sînt puși tot mai des să trăiască o perioadă de timp în izolatoare sterilizate, în această lume fără de microbi care le permite să poată învinge multe din greutățile organismului în lupta cu microbilor.

Lumea microbilor e constituită din miliarde și miliarde de microorganisme de tot felul. Pe pămînt, în apă, în atmosferă microbilor sînt prezenți în număr uriaș. Numai pe corpul unei singure muște, de pildă, au fost descoperite 8,5 milioane de microbi, iar în corpul ei — peste 13 milioane.

Mîntea iscusită a omului a descoperit mereu noi și noi mijloace de luptă împotriva microbilor care amenință la permanență sănătatea lui. Izolatoarele sterilizate, această lume fără microbi, sînt și ele o armă eficientă în această luptă. Și fără îndoială, că în viitor, oamenii de știință vor mai descoperi și alte mijloace eficiente, pentru a ne feri de o serie de boli pricinuite încă în număr destul de mare de microbi, acești dușmani invizibili ai sănătății omului și a altor viețuitoare.

S. LAZĂR

Institutul de inframicrobiologie din București: se examinează microbi la microscopul electronic

■ La catedra de termotehnică a Institutului politehnic din Cluj a fost realizată o instalație automată de prevenire și stingere a incendiilor. În momentul în care temperatura din jur atinge anumite valori, se declanșează diferite semnalizatoare sonore și optice. Dacă nu se află nimeni în apropiere și incendiul izbucnește, gurile de apă se deschid automat, iar după stingerea focului se închid.

Instalația funcționează cu o precizie de cinci zecimi de grad. Este simplă și ieftină.

■ Cercetări recente arată că pînă și bolnavii care tin

că unele condimente, și-rește, pe baza recomandărilor medicului.

Condimentele au influență pozitivă asupra inimii

sursă importantă de hormoni.

Ardeul iute, de pildă, conține cantități însemnate din vitaminele G și A. Re-

ACTUALITATEA ȘTIINȚIFICĂ ȘI TEHNICĂ

și circulației sanguine (impiedicînd sau domolînd, bunăoară, palpitățiile), precum și asupra glandei su-

cent s-a descoperit și o altă calitate a acestei legume. S-a constatat, bunăoară, că muncitorii care

clipitul nu se produce și deci lacrimile nu se mai pot aduna spre orificiul lacrimal; modificările căilor lacrimale stricturi (îngustări), obstrucții (astupare) la oricare nivel al căilor lacrimale. Aceste modificări pot fi din naștere (congenitale) sau apar mai târziu, din diverse motive. Cea mai frecventă afecțiune congenitală este imperforația canalului lacrimo-nazal, adică la intrarea în nas persistă, și după naștere, o membrană care astupă acest canal și deci lacrimile din sacul lacrimal nu mai trec în nas. În consecință ochiul lăcrimează, apar secreții (urduci ce lipesc ochiul). Dacă se face o presiune cu degetul la nivelul sacului, se vede cum prin orificiul lacrimal iese o secreție. Cu tot tratamentul, această stare nu trece și singur medicul specialist o poate rezolva, trecînd o sondă, care perforază membrana ce astupă canalul. Deci, orice stare conjunctivală, la un nou născut, care nu cedează la tratamentele cunoscute, trebuie semnalată medicului specialist. Acest lucru trebuie făcut înaintea împlinirii vârstei de cinci luni, din pricină că membrana are tendința să se osifice, făcînd necesară o intervenție chirurgicală mai complexă, care poate fi executată doar după vârsta de 15 ani.

Modificările căpătate în timpul vieții, apar la orice nivel al căilor, în urma traumatismelor, arsurilor sau inflamațiilor prelungite. În cele mai dese cazuri, sacul lacrimal și canalul lacrimo-nazal sînt sediul unde se produce obstacolul. Fracturile nasului, ale maxilarului pot produce astuparea canalului lacrimo-nazal, precum și inflamațiile prelungite ale mucoasei nazale, polipi nazali. La persoanele în vîrstă, în special la femei, se produce lăcrimarea și fără existența unui obstacol în căile lacrimale, prin pierderea elasticității sacului lacrimal.

Producerea în exces a lacrimilor, prin agenți externi iritanți, dispăre odată cu înlăturarea factorului respectiv și nu necesită un tratament special. Unele persoane, în special blonzi, prezintă lăcrimare la lumină puternică, de aceea se recomandă purtarea ochelarilor fumurii. Lăcrimarea ce apare la schimbarea de temperatură, fără alte complicații se tratează prin soluții descongestionante, prescrie medicul specialist. Lăcrimarea pricinuită de boli de ochi dispăre prin tratarea boalei respective.

În lăcrimarea ce se produce prin astuparea căilor lacrimale, tratamentul caută să refacă permeabilitatea căilor. Aici trebuie să insistăm asupra faptului că persoanele ce lucrează în medii unde există pericolul microtraumatismelor (corp străin, span, pleavă de la seceriș și treierrat) și care prezintă o inflamație a sacului (dacriocistita cronică) sînt amenințate să facă complicații corneene grave (ulcer corneean) ce pot merge pînă la pierderea parțială sau totală a vederii. De aceea, muncitorii de pe ogoare, care prezintă o lăcrimare la unul sau la ambii ochi, chiar fără alte simptome, trebuie să meargă neapărat la medicul specialist, spre a se preîntîmpina la timp complicațiile grave ce pot surveni.

Dr. DUMITRU BOȘTEAN
medic primar oftalmolog

(din care se prepară boiaua) nu știu ce înseamnă guturaiul. Se afirmă chiar că ar fi de ajuns să fii în casă un borcan cu boia și să te apleci din cînd în cînd deasupra lui pentru ca să scapi de guturai.

■ Intreprinderea cehoslovacă „Motorlet” din Praga — Jinovice, care fabrică de peste 50 de ani motoare de avioane, studiază în prezent un nou turbopropulsor cu turbină liberă de tipul M 601. Noul turbopropulsor face parte din categoria motoarelor de 550—700 KP și este prevăzut pentru un nou avion cu turbopropulsie de concepție cehoslovacă tip

TÂRCUL DE VARĂ

Reduceri de prețuri pînă la 30%

CĂMAȘI • BLUZE
articole de plajă
COSTUME • TRICOTAJE
ROCHII • țesături
ȘI MULTE ALTE ARTICOLE
DE VARĂ

PÎNĂ LA 31 AUGUST

ÎN MAGAZINELE

Testitoria de in

INTEX

PĂULEȘTI JUD. PRAHOVA

ORAȘUL PLOIEȘTI

produce o gamă bogată de țesături de in adecvate la îmbrăcăminte, lenjerie de corp și pat, tapițerie, huse.

Cereți la toate magazinele de specialitate **PRODUSELE GARANTATE Intex Păulești.**

INTREPRINDEREA

de industrie locală Nr. 1

BRAILA

Piața Hristo Botev, Bloc A 2 — subsol — tel 29.90

- Plăpumioare pentru copii din crep de chine, la prețul de 109 lei/buc.
- Garnituri din finet și pichet, pentru copii, cu prețul de 28 lei și respectiv 44 lei/buc.
- Articole pentru căsătorii (voaluri pentru mirese, coronite și cocarde din mătase).
- Guri de ham, ștreanguri, căpește și hățuri din fire de sisal.
- Lumânări albe și galbene, toate mărimile.
- Săpun pentru rufe de 45% și 60% grăsimi.

DIN PROGRAMUL DE TELEVIZIUNE

18—24.VIII 1968

DUMINICA: Programul 1: 10,00 TV pentru elevi. Consultații la matematici (baccalaureat); 10,30 Ora satului. In cuprins: Urgențe în agricultură, Coordonatele pasiunii, Electricizarea satelor (interviu). Intâlnire în Vrancea Adnotări la o carte de impresii Recunoașteți monumentul ? Buletin agro-meteorologic. Muzică populară românească. 15,00 Zig-zag — telemagazin duminical Fotbal: Dinamo-București — Vagonul Arad. Aspecte de la Campionatul european de canotaj 20,15 „Cîntă, dansează tinerețea”, emisiune de micro-varietăți; 21,30 Film artistic: „Operațiunea Crossbow”, o producție a studiourilor engleze. **Programul 2:** 20,00 Reporteri noștri în țară și peste hotare. St. Dimitriu — „Pe Bistrița aurie”, M. Radnev — „Noaptea, pe Bulevardele Parisului”; 21,20 Seară de teatru. „Fii cuminte Cristofor” de Aurel Baranga.

LUNI: 17,30 Pentru noi, femeile; 19,00 „Șoimii” (emisiune pentru tineret); 20,00 Trepte spre viitor. „Continuitate” — film documentar; 20,45 Teleuniversitatea. Istoria civilizațiilor Civilizația cretano-miceniă; 21,20 „Moartea unui artist” de Horia Lovinescu.

MARTI: 19,00 „La vîrsta noastră” — emisiune pentru tineret; 20,00 Film serial: Thierry la Fronde; 20,26 Opinia dumneavoastră... Respectul reciproc cetățenesc (II); 20,45 Film artistic: „Ierburii amare”.

MIERCURI: 19,00 „Diminețile șantierului” — emisiune pentru tineret; 20,00 Soliști de

muzică populară: Heana Sărăroiu, Ion Luican, Traian Lăscuț-Făgărășeanu; 20,15 Transfocator; 21,15 Telecine-mateca: „Moara cu noroc”.

JOI: Programul 1: 17,30 Pentru școlari „Pe cărările vacanței”; 18,30 Studioul pionierilor. „La lumina focului de tabără”. Transmisiune de la Palatul Pionierilor; 20,00 Film serial Vikingii; 20,26 Program de cîntece și dansuri populare 21,10 Întrebări la care s-a răspuns... întrebări la care nu s-a răspuns încă. **Programul 2:** 18,00 Handbal masculin: Dinamo-București — S. V. Hamburg (R.F.G.); 20,00 Document: „Expediție în țara incașilor”; 21,00 „O seamă de cuvinte”. Calistrat Hogaș: „Pe drumuri de munte”.

VINERI: 8,00 Transmisiune de la parada militară și demonstrația oamenilor muncii din capitală cu prilejul zilei de 23 August; 18,45 „Tara-n treagă în sărbătoare”, Cîntece și jocuri populare românești 21,05 Seară de teatru: „Seara tîrziu, în tipografie” de Al. Miroduan; 21,45: „Aici București”; Emisiune de muzică ușoară; 22,35 Interpreți străini în peisaj românesc.

SIMBATA: Programul 1: 18,00 Pentru școlari. Noile aventuri ale echipajului Val-Virtej; 18,30 Estrada tinereții; 20,00 Tele-enciclopedia; 21,25 Film artistic: „Julie la Rousse”. **Programul 2:** 20,00 Concertul orchestrei de estradă a Radioteleviziunii. Dirijor Sile Dinicu; 20,30 Tele-cinemateca umorului.

U.S.

UNIREA

Filatura și țesătoria de in și cînepă
UNIREA
București
str. Dristorului nr. 91.

PRODUCE

1. Țesături din in, cînepă și mixte cu bumbac sau fibre sintetice pentru:
  - pînză tare (vatir) pentru confecții;
  - pînză de tapițerie;
  - perdele de soare;
  - stofă de mobilă și huse pentru mobilă și auto;
  - prosoape și șervete de bucătărie în dungii și imprimate;
  - rochii, deus-pieces, sacouri.
2. Sfori din cînepă pentru tapițerie, papetărie, ambalaj conserve etc.
3. Sfoară de sisal pentru seceriș și pentru cabluri.
4. Frînghii de cînepă, și sisal.
5. Chingi de cînepă, in, sau fibre sintetice pentru tapițerie, centuri etc.
6. Curele de transmisie și benzi de transport.

GESTIUNE MIXTĂ

Mecanizare

Desen de AL. CLENCIU

Lui Gheorghe Bănică, devenind gestionar al magazinului mixt din comuna Fintinele, nu-i era clar la ce se referă noțiunea de magazin mixt. Și-a dat însă seama destul de repede ce trebuie să înțeleagă prin aceasta.

Fiind om gospodar de felul lui, Bănică ținea ca la ochii din cap afit la prestigiul magazinului, cit și la cel al casei sale. Cînd a observat că gardul a cam putrezit și s-a înclinat prin unele locuri și-a zis:

— Un gestionar de magazin mixt să aibă casa neîmprejmuită cum trebuie? Ce-o să zică lumea? Nu s-ar răsfriinge asupra prestigiului meu și deci și asupra activității?

Drept care și-a aprovizionat în grabă din magazin cu toate cele necesare și a ridicat o nouă împrejmuire curții sale. După foarte scurtă vreme — auzind din gura personală a tovarășului Ghiță Mircea, președintele cooperativei de consum Cogéalac, care trecea zilnic pe la unitatea din Fintinele, să mai stea la o parolă cu subalternul său — că un gestionar are datoria să-și ridice neîncetat nivelul cultural, a mutat în grabă unul din televizorele care stăteau nefolosite în raft, pe masa din sufrageria proprie, unde putea da randamentul optim, ridicîndu-i nu numai nivelul cultural, dar și pe cel de trai.

S-ar putea crede că gestionarul din Fintinele împletea destinele magazinului mixt numai cu ale propriei persoane. Eroare! La fel de grijuliu era cu toată familia și chiar cu viitoarea familie. Prietelul i s-a oferit cînd a fost să-și mărite fata. Cîtă atenție a manifestat el atunci față de ginere. În primul rînd cit s-a zbatut ca magazinul său mixt să fie bine

aprovizionat cu tot ce-i trebuie unei tinere perechi care face primii pași împreună în viață. Abia după aceea și-a dat consimțămîntul la întemeierea unui nou cămin. Și nu și-a dat numai consimțămîntul, ci i-a dat fiicei mobilă, lenjerie nouă și abundentă și alte produse-zestre de mai multe mii de lei.

Dar nunta? A fost o nuntă ca-n povești? Mai ceva! A fost o nuntă din gestiune. Pentru că am promis, să vă explic ce înțelegea Bănică prin magazin mixt.

— Mixt, care va să zică e și al statului și al meu.

Așa că nu numai că n-a dat un ban pentru gard, televizor, zestre, una-alta, dar a mai și luat din gestiune, cu ocazia nunții, banl peșini vreo zece mii.

Că era de bună credință și așa socotea omul că trebuie să se poarte un gestionar de magazin mixt adică să aibă și un buzunar mixt cu bani amestecați, ai lui și ai cooperativei — se poate deduce și din următoarea întâmplare: cînd a fost dat în judecată pentru o infracțiune economică, tot în legătură cu gestiunea sa (nu vă speriați, nu pentru cele ce v-am arătat pînă aici, ci pentru alta, mai mică) de unde credeți că a luat banii pentru proces? Tot din gestiune. Vorba aia: „Dacă de la gestiune i s-a tras, tot din gestiune să se apere“.

Asta a fost la un proces mai de mult. Dar la ultimul, cînd s-a descoperit toată lipsa pe care o avea, intrucît tot era obișnuit gestionarul să confunde averea statului cu a sa, tribunalul a hotărît ca pentru 7 ani să se ocupe statul de... „cazarea“ lui Bănică.

I. ANDREMIR

Bază cu autoservire

— Alo? Baza de aprovizionare Vaslui? Aici C.A.P.-ul din Lunca Banului. Ne trebuie cîteva lăzi de cuie...

— Cuie? De care?
— De bătut în lemn!

— Dar ce, sinteji superstițioși?
— Nu! Cuiele ne trebuie la construcții...

— Atunci faceți o comandă în scris.
— Am și trimis-o de-o săptămînă.

— Așa? Atunci mai așteptați...
— Cuiele?
— Nu, frate! Adresa noastră prin care vă anunțăm de unde să le luați.

— Păi nu le ridicăm de la bază?
— Dar ce, acum e ger ca noi să facem cuie? Marfa o luați de la fabrica din Brăila.

— Tot noi mergem s-o luăm?
— Doar nu noi! Că dacă vrem să dăm un telefon, avem cui.

— Glumiți?

— Tovarășe, baza noastră nu face glume! Face aprovizionarea cooperativei din județul Vaslui... Altceva vă mai trebuie?

— Niște geamuri. Cînd le putem ridica?
— De îndată ce ajungeți la fabrica din Mediaș.

— Nici geamurile nu le luăm de la bază?
— Nu, noi vă dăm doar comanda.

— De ce?
— De geam!... Mai doriți ceva?

— Da! Să ne spuneți ce rost mai are baza, din moment ce ne luăm singuri de la sursă marfa dorită?

În clipa următoare, de la Vaslui telefonul s-a închis. Tot a fost bine! Dacă baza a trimis C.A.P.-ul Lunca Banului după cuie la Brăila și după geamuri la Mediaș, după răspuns putea să-l trimită la București, la U.N.C.A.P...

V. D. POPA

MARȚIANUL

— Uraaaa! A venit și la noi în comună unul din Marte!
Desen de NEAGU RĂDULESCU

Godacul

Un purcel într-o ogradă
Se lansă într-o tiradă:
Că, ce dacă-l el murdar
Dacă trage la cîntar?
Că nămolu-ii e pe plac
Altfel n-ar mai fi godac!
Un giscan imaculat
Înțept l-a întrebat:
— „Oare, de te-ai săpun,
Mai puțin al... cîntări!?”

MIHAIL COSMA

La sediul S.M.T.-ului:
— Mă Vasile, în ședința de mîine vreau să-i fac o critică aspră tovarășului brigadier!

— Și eu, Ștefane!
— E cam împrăștiat, mă!
— Și lucrează de unul singur.
— O să-i fac critică să-l usture!

— Sigur! Critica de jos în sus! O să-l critic și eu!
— Da? Bravo, mă! Trebuie să-i arătăm lipsurile! Și e foarte rău că n-am făcut-o pînă acum!

— Cred și eu. Dar nu-i timpul pierdut. Să mă vezi mîine în ședință! Mamă! Mamă!

— Așa! Sigur! Eu o să-i critic și pe ceilalți care n-au curajul să-l critice!

— Da, da! Dar eu o să mă înscriu primul la cuvînt și am să dau exemplu de critică curajoasă! Abia aștept să mă văd mîine în ședință!

Costache: (intrînd) — Felicitări Ștefane! Ai fost propus pentru primă!

— Eu? Cine m-a propus?

CRITICA

— Tovarășul brigadier! Pentru că ai muncit bine!

— Ia uite, frate! Mulțumesc pentru veste! O să-i mulțumesc și tovarășului brigadier!

— Mă, fraților, eu mă duc acasă! Atunci nu uiți, mîine în ședință...

— Care ședință?
— Ședința mă, cu tovarășul brigadier! N-am vorbit pînă acum?

— Ce-am vorbit?
— Ah, dar uituc mai ești... Chestia cu critica!

— Care critică?
— Bine, mă, Ștefane, n-ai spus că vrei să-l critici pe tovarășul brigadier?

— Eu? Pentru ce să-l critic?

SADI RUDEANU

12 snoave
CUPON 3

Doi prieteni stăteau de vorbă.
— Vara asta, am făcut o plimbare grozavă pe malul Oltului, se lăudă unul dintre ei. Am trecut prin Tușnad, Făgăraș, Călimănești, Rîmnicu Vilcea, Govora și la Slatina m-am oprit.
— Și cum era apa?
— Udă!